

Crux iter ostendit ducit et ad patriam.
 Pinge thau frontem / ne te gladii in gulabite
 Hac cruce signatus cuius erit superum
 Bella fremunt / profer certi vexilla triumphi
 Ulis hostis eis protinus effugiat
 Demonis ars et mille modis versutia tetrat
 Pinge crucem veluti fumus inanis abicit
 Lelica luc veluti iocunda serena micaret
 Dente tranquilla pace frui tribuit
 Antonium talis augustinius beavit
 Lux et quod plures desuper irradians
Ructu honore fuit ad alia quod ab arce
 Dentis / in eterna primis inspiceret
 Sole mo pmi / et carcere carnis oportet
 Corporis ascensi querere vera prius
 Sacra representat sup omnia hostis sensus
 Signa vel obiecta mystica dona crucis
 Est foris / est intus / virtutum regula / libro
 Christi pendens sanguine scripta suo
 Est modus hic ois diuinus scriptus amoris
 Cartam non aliam quere necessariam
 Lesses iam petere sposo pia mens ab amico
 Pascit ubi vel ubi meridie recuperet
 Ecce crucis cerne / neque sic vaga per alienos
 Lustodes pecorum / nec malus error agat
 Edos despiciat fedes / factosque sodales
 Dic christo pastor tu mihi solus crux
 Finis legis amor christi de corde sereno
 Dum bene conscientia mens / dum neque ficta fides
 Christus hoc deus est hunc ergo time sua seruans
 Iusta / pio corde / fac ita / saluus eris
 Finit editum per cancellarium in die beati lucis
 Anno. M.cccc. xxvij. lugduni.

Carmen suorum ho
 nesta defensio decanata lugduni vix. xii.
 dies ante yste consummationem.
Dicit lumen edax ut mea carmina
 Despectit nitida veste carent ait
 Nec pulcris facies picta coloribus
 Vox est rauca sonans parum
 Ornatus varios si meretricula
 Nil virtutis habens nec solidum bonus
 Querit quod stupor est sat sibi si placet
 Fallax / alliens procos
 Eucatos oculos hec stibio gerit
 Comit cesariem / lubrica conspicit
 Assuecit placidis blanda / peccare / vaga
 Quos prostituit enecat
 Ast matrona grauis / casta / pudicaque
 Lui nativus adegit color / et decus
 Ut proficit satagit serua moribus
 Sponso quod placeat studet

Totam composita cincta modestia
 Luctu neruorum nent famule simul
 Linum lanas ve non petit extra
 Sollers artifica manu
 Non nequam petulans / subdola / fractaque
 Vox / sed suave sonat cui rigidus tonus
 Vix et oculis celica lux micat
 Sancta prole beatior
 Frugi mensa sibi / splendida / sobria
 In qua psalterio rex dauid insonat
 Hymnos imparibus quos numeris ligat
 Petris carmen amicus
 Carmen tale cano sit percul ethnica
 Nedar musa strepat his quibus est venus
 Aut mars delicie / vanaque numina
 Hostis solus amor iesus. Jesus

Anagogicum de verbo et hymno glorie doctoris consolatorum Da
 gisti Johes de Herson Cancellarii parisieni. Lugduni editum.

Gloria in excelsis deo per filio
 et spiritu sancto. Nihil enim potest aptum
 perfici voluntate nobis de verbo
 et hymno glorie consonante mysticu
 m anagogicum facere in nomine patris et filii et spiritu
 sancti. Et quod sapientia mittit acillas suas vocare
 ad arcem quam diuinus dionysius vocat mysticos
 rum eloquorum supincognitum supersplendente et sub
 tilissimum virtutem. Incipiam velut ab ifima
 sapie acilla quod est grammatica presupponentes ex
 ea. quod enim notis interpretatores gloria est quasi clara
 scitur cum laude vel honore noticia. est autem honor
 exhibito reuerentie in signum virtutis. soli autem
 deo honor virtus. Presupponamus insuper ab
 eadem acilla sapientia vocatis ad arcem. quod tres sunt
 gradus noticie gliosi dei videlicet positivus
 et patius et suplatius. Et haec aliter et aliter secundum
 duplicem statum quoque unde est viatorum. Alius enim
 probens est, put infra patebit deducendo / put
 insuper secundum hos gradus positivum compatis
 um Suplativum. clare patet verbum glorie. Primo
 secundum secundum mysterium regni dei. Deinde secundum my
 sterium fidei. Rursus secundum gloriam dei eternam.
 Alterius denique multipliciter secundum tempus
 et locum et modum beneplaciti tui deus. latan
 do in verbo tuo rete verborum nostrorum.
 Gloria patri cum filio et spiritu sancto tan
 quam clara noticia. et lucis lucet in tenebris et
 tenebre eam non comprehendenterunt. Est autem
 triple tenebra. Una culpe. Alia pene sen
 miserie. Tertia defectibilitas nature. Pri
 ma in peccatoribus. Altera in viatoribus

Anagogicū de Verbo.

post peccatum. Tertia in oībo etiā beatis cītra deū. Gloria autē deo dī suplatiuo gradu et vertice sublimissima et supincognita qui est pelag'entis infinitū qui habitat lucē in accessibilē cui soli honor et gloria. Qui soli debet exhibitio supma reuerētie i signū virtutis infinite. Sufficiunt intellectuali creature duo grad' cognitōis diuinē q̄ sūt positū et cōpatiū. Tertiū dī suplatiuo in quadā caligine et silentio veneret. Scia tur deniq̄ q̄ lux in tenebris lucet et tenebre eā nō cōprehēderūt. quē ad modū triples sunt modi tenebrar̄. Unus culpe Ali' pene seu miserie. Terti' defectibilitatis nāte. In peccatorib⁹ prime. In viatorib⁹ scđe. In omnib⁹ creaturis etiam beatis tertie. Quāobrē excludim⁹ cū sapiente q̄ oīs perscrutator maiestatis. alijs a spūsancto qui etiā pscrutat p̄funda dei. opprimeat a glia. peccator infeliciter. viator bon⁹ salubriter p̄prehēsor vel apprehēsor in p̄tia feliciter. Gloria p̄i cū filio et spūsancto. fm mysteriū regni dei describi p̄t q̄ est noticia p̄ ignorantia habitā fm vniōne supra mētē hoc ē exp̄lē dionysij quā possum⁹ sub alijs verbis tradere q̄ est vniō defectiua vel defectio vniōia in cognitōe et amore dei. sic est enī defectio vniōia in volūtate sicut in intellectu. Circa qd̄ attēdendū iuxta triplē gradū operationis grāmaticalis in metaphora fundatur q̄ defectio seu priuatio vel tales termini dicentes negatōez in hac materia nō accipiunt nisi put negat vel p̄uant gradum suplatiuū vel simplē sicut in beatis vel respectu cognitōis vel fruitōis glorie p̄ statu vie. Alioqñ manifesta esset p̄tradictio neq̄ dicere plus alia cognosce rep̄ ea q̄ lapis aut asinus p̄pterea nō dicimus q̄ sit defectio solū. sed q̄ ē vniōia defectio vel vniō defectiua. Gloria p̄i cū filio et spūsancto. p̄exigit hoīem esse fidelez xpianū. hui⁹ signū est q̄ diuin⁹ Dionysius incipit hāc noticiā p̄ oīoem ad beatissimā trinitatē. Trinitas inq̄ supessentialē et supde⁹ et supoptime xpianoz inspecto theosophie dirigenos r̄t. Noteſ in primis. in uocatio trinitatis cui⁹ nō habet in via cognitio nisi p̄ fidē saltē. nō p̄ gloriā. Est igitur hec noticia et in uocatio nō ad sensum sicut constat nō ad imaginatōez nō ad intellectū viatoris. Est igit̄ p̄ fidei mysteriū. Gloria p̄i cū filio et spūsancto fm mysterium iure vocat theosophia xpianoz accōmodati⁹.

q̄ theologia. Theosophia siquidē dī mas gis a sapore dei q̄ a logos qd̄ est sermo vñ theosophia noīat q̄si sapor dei. hoc vidit qui dixit sapiam esse fm nomē suū q̄si sapiam sciam. Tribuit igit̄ diuin⁹ Dionysi⁹ magisteriū hui⁹ theosophie ipi beatissime trinitati vocans eā inspecto theosophie xpianoz. Ubi enī amor ibi oculus et inspe ctio. Drouenit autē ex amore dei benignit̄ inspitien̄ xpianos cognitio fm mysteriū que est vniōia defectio. p̄pterea primo capitulo in līra post oīoem ad deū et exhortationē ad thymotheū sic ait. Hic autē vide quomō nemo indoctor̄ auscultat r̄t. vocat indoctros paganos idolatras et phos imaginañ sua scia deū possē p̄prehēdi qui tamē posuit tenebras latibulū ei⁹. Gloria p̄i cū filio et spūsancto. scđm mysteriū fidei in viatorib⁹ p̄t dicere negationē seu priuationē cognitōis dei fm duplē gradum suplatiuū et hoc vel simplē sicut i beatis vel fm qd̄ et p̄patine respectu tñmodo theosophie beatoz. qui p̄ mysterium fidei nō cognoscunt. Horaē autē ista negatio seu priuatio vel defectio p̄ hāc p̄positōem sup exemplū statim in primis trib⁹ adiectiuis additis ad hoc substātiū trinitas. q̄ sūt supessentialis supdeus supoptime. fm tria que appropriant̄ trinitati. Essentia vñ iatas quo ad p̄fem p̄uida deitas quo ad filium et optima deitas quo ad spūsanctum. Constat itaq̄ q̄ si essentia deitas et bonitas accipiunt fm gradus cognitōis dei p̄mos. Positiūn scđ et p̄patiūn. cōpetit vias torib⁹ talis cognitio. sed nō in suplatiuo s̄ du qui est positū et p̄patiū in beatis quāto minus suplatiuū dei gradū simpliciter p̄prehēdit. Gloria p̄i cū filio et spūsancto scđm mysteriū regni dei vñi videt nū de et clarissime de⁹. Hec tria vocabula sup̄ essentialis supdeus et supoptime nequeūt negare seu primare suplatiuū gradū cognitionis vie sed suplatiuū gradum cognitionis patrie. Quis autē sic iste gradus patet ex iam dictis. Datet insup̄ verus intellect⁹ et cōcordia grecoz et latinoz si cū veritate pdictoz indicent. latini sana tradentes et diffinientes q̄ deus in patria clare videt et nude nō in theophanij solis. vel sac̄ simbolis intelligunt̄ quo ad gradus positiuū et cōpatiuū glorie. Greci vero ponūt dñm aiunt deū non videri cū beato Dionysio in theologia mystica primo capitulo līra s.

• Ethimno.glorie.

• 97 •

referendo ad gradū suplatiuū simpliſtyti patria vel ſim qd̄ vt in via. In q̄ de cō lege impoſſibile eſt videre diuinū radū. niſi ſacris ſymbolis circumvolutū. vel circumueratū v'l circūtectū. ſicut in exēplo ſenſibili. Lumē celi videre nō p̄t ab oculo corporali. ni nō ſit admixtū colorib⁹ vel coloz ſpēb⁹. **Gloria p̄i cū filio et ſpūſcō.** Scōm myſteriū tā fidei in via q̄ regni dei nō parū eluciſat p̄ traditionē hāc ſcolaſtīcā q̄ uis efficerē neq̄at yniōne defectiū ſeu myſticā. Rō potiſſima eſt vitatio erroris et co- fusionis itmo et iſtiliois apō impios et arri- dos in lege dei. Signū h̄ eſt q̄ hōles teu- tioni traditi et viuetes ſe vel vniure putā- tes cū deo plūties explicauerit ſuas teuo- tiones yeras aut fictas p̄ errores heretica- les et iſtanos. Confefi alij magis ſobrie cognitionē hanc iuſtičā duceri nō poſſe p̄ ſcolaſtīcā quo ad explicatōem doctri- naē Prohibuit idcirco eos a conaturvel ſtudio impoſſibilitas eſtimata cognoscēdi. Aūc ho doctriinalis ſim termios clarissimos et uſitatos palā facta eſt traditio ſine vboz inuolucto. adeo q̄ nec apō xp̄ianos idio- tas. relinquiſſylla contradiictiōis ſeu repu- gnatię nebula. Itaq; ſi q̄raf a fideli xp̄ia no. nunqđ p̄t aliq̄s vel i via vel in p̄iā co- gnoscere vel amare deū in rāto et excellenti gradu ſicut ip̄e cognoscit et amat ſeipsum. Nōne p̄tin̄t̄ debit q̄ nihil p̄t equari do- in cognitiōe vel amore. Si uult ſiinq̄rit p̄nt ne hōles tā viatores q̄ b̄tī agnoscere deū et amare multis modis. Fidelib⁹ mōi nō cunctabilis affirmatiuū dare r̄nsum de utroq; ſtatu ſuo mō. **Glia p̄i cū filio et ſpūſcō.** cognoscit hic in via q̄tuor mōis ſim quos dicit Dyonisi ca. iii. de myſtīca theologia. theologia ſe q̄druplicē dediſſe. Unā p̄piā de diuīis catacterib⁹. i. pſonis affirmatiue ut de incarnatiōe vbi et hāc nō hēm. Alterā de diuīis ſcripſit moib⁹ ſim eēntiā diuītatis. Et hec apud nos di- cta eſt de diuīis noſlō. Sub hac theologia p̄piā ſtineſ ſertia ps de ſubſtatijs ſpūali- bus ſic de celeſti hierarchia et eccliaſtīca. Tertiā theologiā noſiat ſymbolicā q̄ care- mus niſi qz in locis plūmis tangit multa de ſymbolis hoc eſt ſiſitudinib⁹ translatis ad deū. Quartā nomiat myſtīca circa quā nūc iſiſtīm. Deniq; noſiat. c. eo. iii. et co- ſequunt in. iii. et v. et vi. eplis ad gavii. et c. vii. de diuīis noſlō. Pſideraratoes alioſ hīc

theologie mystice p̄petetē. **A**na ē q̄ opt̄z
eam esse breuissimā līmo nō sīm breue ser-
monē. sī simōis defectū sicut in silentio et
caligine et ocio. et in hoc casu sup intellectu
p̄ defectū nosationis hoc ibi. **D**onit fide
rationē alterā q̄ p̄cedendū est in ablatōi
bus seu negatōib̄ ab inferiorib̄ ad summa
q̄uis fiat p̄cessus opposito mō p̄ theologi-
as alteras positiue p̄cedendū. **C**ām redi-
dit in textu māifeste. qm̄ magis ē vita et
tonitas q̄ acer et lapis et magis nō crapule
et manie nō dici et intelligi. **T**ertia fide
ratio est ad intelligēdū difficillima sīm
formā vboꝝ. sed facillima si p̄missi grad̄
cōpationis notent. **D**icit enī in fine. c.vl
timo q̄ neq̄ est ei vniuersalr̄ positio ne
q̄ ablatio. sed eoz q̄ post eā sūt positōes et
ablatōes facientes ipsam neq̄ auferum
neq̄ ponim. **V**ocat p̄terea cognitōes istā
esse suplucentē caliginē i obscurissimo qđ
est supmanfestissimū. **C**ōsonat hec sūta
vbiꝝ philosophi dicētis q̄ māifestissima
nare sunt occultissima nobis. **S**i vbo fiat
cōparatio ad nr̄ām cognitionē tñmō cō-
cordabis p̄ distinctiōes triplicis grad̄ cō-
patiōis. **D**eniq̄ n̄ esthīc ḥdictio. q̄ clī dī
deus est sup oē ens et nō ens. ly nō ens nō
referunt ad purū ens. qđ est dī. q̄ tūc eēt
aperta cōtradictio. sī referit ad modū co-
gnitiōis q̄ creatā p̄ cognoscere ens qđcū
q̄. quia nō hīc finito gradu p̄ quo sit vbo
seqns. **F**ilia p̄t cū fi. et spūscō. sīm myste-
riū fidei in via. imo et regni tei in p̄tia co-
gnoscit p̄ ablationē seu negatōy vel priua-
tionē. aut defectōem ab oī eo qđ estens
vel nō ens ad gradū suplatiuū referendo.
Rō. q̄ sicut dī sibi soli sīm hūc gradū co-
gnoscit eē ita sibi soli cōuenit sīm hūc gra-
dū p̄fecte cognoscere qđ ē nō esse. **Q**m̄
oppositor̄ eadē est disciplina sīm phī. p̄
pt̄erea nēo p̄fecte cognoscit n̄ ens simplē
nisi c̄cipiat p̄fecte qđ estens simplē. hoc
aut sol' deus ipse de seipso nouit. **D**icit ḡ
sua cognitio mystica esse sup orfie ens iñ
ens vñ et in prima eplā ad gaiū si quis zc.
inqt̄ videns deū intellexit qđ vidit nō ip-
sum z̄tēplat̄ est. sī quiddā eoz ab ipso exi-
stentii et cognitor̄. Ipse aut̄ sup animū et
essentiā supercollocat vñ nō cognoscendo
neq̄ videndo cognoscit et ipsa sīm qđ me-
lius p̄fectissimā ignorātia sciētia est eius
sup oīa cognita. hec ille. **C**onstat itaq̄ p̄
ista māifestā includūt et nō intelligibiles

Anagogicū de verbo.

cōtradictōem si nō sit adaptatio concors
scđm tres grad⁹ spatiōis q̄s ancilla theo-
logie grāmatica nob̄ tradit̄ dictis mōis.

Secunda partitio.

Verbū glie scđm mysteriū fidei se-
p̄ ap̄t̄ et efficac̄ p̄ dignā euach-
ristie p̄ceptōe sp̄ualē q̄ p̄ h̄umanā
industriā. Itaq̄ dñs nr̄ iesus xp̄s c̄ sp̄us
reuelat mysteria. dicit inf̄ cetera h̄ euāge-
lia non explicet postq̄ p̄misit. hic est calix
sanguis mei. mysteriū inqt̄ fid̄ ei q̄d p̄ vo-
bis effūdef. Expe h̄ac efficac̄ fuerat. cre-
do sepe b̄tissim⁹ dionisi q̄ p̄ nimia tormē-
ta positus in carcere sacer isto mysteriū ce-
lebrauit. cui visibilr̄ astitit dñs nr̄ iesus
xp̄s cū ml̄tidie ágelor̄ et scip̄z tradidit sa-
cram̄talē eidē be. Dioniso dicēs. Accipe
hoc carē me⁹. q̄d mor̄ cōplete tibi vna cuī
p̄re meo. meū eī est maxia merces tua. et
h̄is q̄ audierint salus in r̄gno meo. Subi-
unxit. et p̄ q̄buscūq̄ petieris impetrabis.
Obsecram⁹ igit̄ te dionisi benignissime ut
nob̄ imp̄tres reseratōz mystice theologie
tue q̄ntū expedit salutē nr̄e. Si enī volū-
tate h̄siana n̄ allata ē aliquā p̄phetia dicēte
petro. q̄ntom̄ h̄ec mystica theologia seu
poti⁹ theosophia quā a p̄scio secretor̄ pau-
lo didicisse putar̄. Dyonisi coopante
sp̄ulctō in vlo glie. Verbū glorie q̄d est
magnū pieratis sacrm̄. q̄d māifestū est in
carne. viuificatū ē in sp̄li et assūptū ē i glā
quotidie p̄ntialbēchilef in sacro corporis et
sanguis q̄d ē mysteriū fidei. Fides igit̄ di-
rigit nos ad mysticas vīsōes. Sp̄es erigit
Caritas porrigit et attigit. Dein sapia re-
ficit. Pax sufficit. Silia pficit. fm̄ iferi⁹ de-
ducēda. Verbū glie scđm mysteriū fidei
in eucharistie sacro nos inducit ad gloriam
mysterior̄ dei. qm̄ māifestat̄ nob̄ in carne
nr̄a p̄ sensus corpales exteri⁹ et interi⁹. dñi
sub sc̄ris simbōl̄ dat se xp̄s palpabilē oscu-
labilē māducabilē imagiabilē. Justificat̄
aut̄ in sp̄li nr̄o p̄ illapsum sp̄ūscī q̄ diffun-
dit in cor nr̄m. Et sic vñū est corp⁹ ver q̄d
est res h̄sacri et signū corporis mystici q̄d ē
vñsi in codē corpe et eode sp̄li xp̄s. sup̄est
tandē q̄ afflumari in glia sp̄li nr̄. q̄uis in
terim vita nr̄a abscōdita sit cū xp̄o in deo
S̄z cū appuerit xp̄s vita nr̄a. tūc et nos ap-
parebim⁹ cū ip̄o in gloria. Verbū glorie
dñi in hoc sacro nob̄ māfestat̄ in carne dñi
iustificat̄ in sp̄li. nūc enī et hic p̄ntialt̄ afflu-

mit̄ in gloria. obmittamus interea de two
gloriosas cognitōes q̄ p̄ affirmatōes fiūt
de q̄by ē triplex theologia. sī notatus ē ex
dionisiō vna consideratōe p̄cedēte veniant̄
ad q̄rtā q̄ sit p̄ oīm ablatoem et oīdamus
quēadmodū fides erigit ad illā. Dimissis
itaq̄ duob̄ gradib⁹ cognitōis dei positivo
et spatiuo fides relinquitur i pura caligie
quo ad gradū sup̄latū resp̄ci p̄rie. Qx si
q̄rat̄ a fide Ad q̄d dirigit sp̄m nostr⁹. R̄n̄
debit ad caliginē. Silet̄ duz q̄rif a spe ad
qd̄ erigit. R̄n̄ debet ad caliginē. Porro si
q̄rat̄ a caritate. Lui se porrigit. Quid ar-
tingit. Lui se viuit. R̄n̄ debet ad caligie.
Deniq̄ p̄seq̄ndo si fiat inq̄stio. Quid est
illa caligo. Quid q̄so h̄sit r̄ndere. nisi q̄ ē
cognitōis priuatio et amor⁹ defectio. Et
geat aliq̄s vlt̄i p̄q̄rens. Quo p̄nt h̄ec si-
erit. Num caligo ē ds nr̄. Nunq̄d negatō
p̄ot̄ esse affirmatio. Nunq̄d ignorātia p̄t
esse scia. Nunq̄d vñio fit ad nihilū. q̄ cali-
go q̄d est nisi priuatio. Profecto r̄ndere
potuerit. fides sp̄es et caritas. q̄ n̄ tā agunt
q̄ agunt. Et a q̄ agunt. Lerte ab ip̄o dō q̄
caliginē inhabitat et lūce inaccesibile. nō vñ
q̄ simplē. s̄ in suo gradu sup̄mo. q̄ est sup̄
incognit⁹ et sup̄lucē et sublimissim⁹ vertex
ad quā nos dirigi orat dionisi. Inuocās
trinitatē sup̄ficialē sup̄ tēsi et sup̄opti-
mū xp̄ianor̄ inspectore et theosophie cū re-
liq̄s seq̄ntib⁹ in textu. hunc textū expedit
repetēdo rumfare p̄ptere a iungēt̄ posteri⁹
ad anagogicū nostr⁹. hoc de hymno glorie.
Verbū glie fm̄ mysteriū fidei q̄ sup̄
gredit̄ duplē gradū agnitōis glie dei po-
sitiū et spatiū in q̄ se meditātes et p̄tem̄
plantes exerceat̄ tā cognitine q̄s dilectione
deficit totalr̄ in se et recidit sup̄ elī q̄ p̄ sum
plicitatē et in infinitū ē sub se. et p̄ maiesta-
tē in infinitū supra se. Cōstat at̄ b̄mōi casū
vel excessus causari nō posse nisi ab infinitū
tautū. Est igit̄ summa defectio summa refe-
ctio de q̄ xp̄s renite ad me oēs q̄ laboratis
et onerati estis et ego reficiā vos. Qualif
auit p̄ sp̄us vñalis et laborās et onerat̄ pl̄
venire ad tēū xp̄m q̄s abiūciēdo nedū labo-
rem suūz nedū op̄ p̄p̄riū vel alienū h̄ dese
rendo semetip̄m. Quid stas inqt̄ Aug⁹
et qd̄ nō stas. dñi in te stas. Projice in tēū
et lūscipiet te. Et greg⁹. Hūsi q̄s a seipso
deficiat ad eū q̄ sup̄ ip̄m ē nō appropinq̄t.
Hec valet apprehendere. qd̄ sup̄ ip̄m est
nisi sciat mactare qd̄ ē. Faciliter aut̄ ista

dicuntur faciliter et credunt a fidelibus sed per intelligentiam experiri hoc opus hic labor est immo plane nec iam opus neclabor. sed actio spissitatem tamen et locum et modum beneplaciti sui in multitudine misericordie sue. **E**cclisie fidei mysterium duum agit ut rationalis anima reservat se et oiam sua. contingit ut eadem etiam se per negationes gradatim exerceat. Exempli gratia in eucharistie sacro quod est mysterium fidei recognitat fidelis anima dum videt accidentia panis et vini. Est hic deus tuus non inquit sed continet propriae corporis vero et sanguinem dei mei. Deinde subiungit. Corpus hoc verum et sanguis domini dei tui. Numquid est deus tuus. non inquit. sed unus deus deo tuo. Significant enim corporis ecclesie mystici quod unius est ab uno spiritu domini dei mei. unus corpus et unus spiritus ait apostolus. Subsistit si corpus hoc mystici cum corpe vero sit dominus deus natus. Alter inquit est dominus deus meus quod nec materialis est nec finitus nec trinitas neque secundum carnem neque secundum spiritum cognoscibilis est hic in maiestate sua. Sic fit tandem ut deficit a seipso per cognitionis defectum. et suscipiat a spiritu christi per dilectionis illius. Remanent autem questiones difficiles. In scilicet rationalis anima subtali gradu suplatio constituto sentit aliquid. Si agit aliquid. Si merefatur aliquid. Si diligit aliquid. Si nouissime fiat et supernaturale miraculum. Rursus quod est deus natus talis defectionis vel abnegationis in via vel in persona quod blasphemum videtur dicere ignorantiae in patria. quod nec anima christi illam habuit in via. Unde ad singula. iungentes alpha cum o. initium scilicet creaturis cum fine glorificationis. **E**cclisie glorie secundum mysterium fidei nostre trahit hominem formatum esse ad imaginem et in similitudinem dei. **I**n apostolus dicit quod vir est imago et gloria dei. in hoc autem non est distinctio virtutum et mulieris. Consideremus hanc imaginem similitudinem et gloria dei in prima creatura sua. Consideremus in ea entiam suam secundum quam per meioriam capax est dei. et per intelligentiam et voluntatem princeps ei est per se. Quid autem est aliud ipsa capacitas et ista perceptibilitas nisi quod amissio prime et eterne unitatis. unitatis et beatitatis. per animam naturaliter ex impressione prima figuratur et eo aptatur beatissimum trinitati in memorando cognoscendo et amando suum principium efficiens exemplas et finias. Dicit autem anima rationalis secundum naumagiter agi ut meminerit dei secundum impressionem primam et insuper cognoscatur et

diligat in delibili figuratore ad suum principium effectuum exemplari. Quocircaocabitur hec vitalis operatio vel actio aptitudinis respectus dei naturaliter transformis simpliciter et quiete quod delet non potest etiam in danata ut naturalis est. quod naturalia in eis dicente dyonisius remanet splendida. quis in malum finem sicut et inabusus resplendeat. **E**cclisie glorie secundum mysterium fidei nostra tradit hominem reformatum esse in baptismate per gratiam. infusionemque virtutum habitualium et est hec reformatio veluti quodam superiudicio coloris transformationum ad liniam etiam naturalis imaginis et similitudinis. Est insuper tanta pulchritudis et decoris ut credat aiam de placita gratia et accessibile. adeo quod si migraret statim a corpore spiritus mortis tuta glorie decoratur. Est autem hec vita gratiae spiritualis et habitualis operatio super naturaliter transformis et simpliciter et quiete perficiens et ornans similitudinem et gloriam creature rationis aie. Transeamus mediā vitā regni natōis isti quod est utique discontinua multiplex et inquietus et veniam ad vitā glorie quod perficiendo vitā naturae et gratiae transformatur ad illas est continua simplicissima quietissima et eterna. Concludamus igitur quod quantum vita peregrinatio est gratiae forma et initio creaturis et recreatis sue nec non fini glorificationis sue in patria tantum perficitur simplificatur et qui escit hic in via iuxta psalmiste questionem. Domine quod habitabit in tabernaculo tuo. aut quod reges cet in monasterio tuo. De beniam quod est habbita fiducie in eo sic in thalamo tota die morabitur et in humeros illius requiesceret. Requie hac optabat petrus in morte factus in extasi dum pollyocallat a magnifica gloria dixit nesciens quid diceret. quod magis agebat quod agebat. Domine bonum est nos hic esse. Faciamus hic tria tabernacula et **E**cclisie glorie secundum mysterium fidei dum subintrat per abnegationes latibulum nubis tenebras et caliginis anima rationalis acta per spiritum sanctum reagent secundum eundem spiritum iuxta illud. Dilectus meus mihi et rego illi. Et ita merefatur reficiens quoniam et latibulo caligis venit ad tabernaculum quod est circuitus eius. iuxta illud dauidicium postquam de teo dixerat inclinavit celos et descendit et caligo sub pedibus eius. Dehinc ascendit super cherubim et volavit vola. super petram. et ceterum. Conclusus et posuit tenebras latibuli suum. Cui resonat poetica fictio. In sublime volans nube se imiluit atque. Super additur. Et in circuitu eius tabernaculum eius. Consideremus

• *Alagogicū de verbo* •

remus igit̄ resi velut in latibulo tenebrar̄
ēm theologiā mysticā q̄ sit per abnegatōēz
in gradu superlatiō rbi est veluti in mōte
xdeno et umbroso. et in descriptis seculor̄. et
in mōtib̄ eternis. Et vere d̄s abscondit sal
uator̄ sc̄tūs israel. Alt̄n in circuitu eius ta
bernaculū ei. Juxta cāticū eccle in circuitu
tu tuo d̄ne lumen est qd̄ nunq̄ d̄ficiet rbi
coſtituisti lucidissimas māſioes. Etpſal.
In circuitu eius vitas ei. Spectat ad h̄c
oia q̄ seraphic̄ doct̄r̄ tonau entura tradi
dit in itinerario mētis s̄ deū sub capitulis
et gradib̄ ad hoc tabernaculū p̄tines du
pliçē gradū cognitōis dei positū et copatiū
Spectat vō septimū caplū ad latibulū
caligis et tenebrar̄ qd̄ explicat suo mō nō
cōtrarie ad nost̄ hymniū glorie. Eterbū
ēm mysteriū fidei sicut nō est in patria. s̄z
clara visio et fructō sic nō ibi p̄rie loq̄ndo
est ponere theologiā mysticā q̄uis d̄ gle
neq̄q̄ in suplatiuo gradu q̄ p̄s̄t̄ infini
tus est videat aut amet. Pro cui elucida
tione et toti materie cōſiderem⁹ ſequentur
ad p̄dicta q̄tuor modos speciales q̄b̄ iſpi
citur deus p̄ abnegatōēz. Un⁹ ē p̄ simpli
cē fidē ſpēm et caritatē. Alter est p̄ inuesti
gationē phisičā tñmō. tertius p̄ iueſtagi
tionē theologicā qui cōpletif̄ duos p̄cedē
tes. quartus p̄ aptam et clarā dei viſionē. de
quo dicam⁹ ad p̄n̄s. O ala br̄ſſime virgi
nis. exēpli grā. clarissime videt deū p̄ ani
mā filij ſui. quo ad gradū cognitōis positi
num et copatiū. Iohilomin⁹ dū extendit
ſe ad suplatiuo qui ſoli deo p̄uenit illic te
ficit videns q̄ inattentib⁹ eſt ſ̄z nō reſte
ctitur aut nō cadit in caliginē cognitōis
quēadmodū fit in via. ſ̄z ſp̄ in aptā viſio
nem. Quā ob rem ſua defectio nō d̄r eni
gmatiſca ſeu caliginosa vel tenebre. vñ cū
dicit de Iohāne bapt̄a q̄ fuit pl̄ q̄b̄ p̄ple
ta no tollit ab eo grad⁹ p̄phetie ſed auger.
Proportionali t̄ p̄poſito ſi maria nō cogno
ſat deū q̄ntū de ſeipm nō poniſ in ſua co
gnitōe tenebroſitas. Si enī ſol clarior eſt
q̄b̄ h̄ſperus aut lucifer. nō poniſ in ip̄is he
ſpero vel lucifero caligo tenebrar̄. ſ̄z clari
tas ſol ſuperior p̄dicat. Semper aī dū abula
mus p̄ ſpēm et fidē q̄ntūcunq̄ p̄fecerit. co
gnitio n̄fa de cōi lege cadit in in-cognitō
nem per ſpeculum et enigma.

Certia partitio De verbo glorie:

Exclusus in verbo glie spūis rōnalis
v'l intellectuālīs dū abulat ad dei
cognitionē actualē. nūc p inuesti
gationē naturale. nūc p simplicē fidē. nūc
p virtutē. si plena fiat resolutō. semp fit
occasus vel defectio ad suplatiuū graduū
quo de' in se coḡscit se sic uī ſteriori fit vel
occubit cognitōis et mot̄ i potentias vita
carētes. Quocirca dicim' vlt̄i q̄ actu
finito cognitiuo et affectio. q̄r tert̄i piter
incidit p̄t attin̄gi obiectū infinitū. Et ita i
finitū q̄le ē de' a finita potentia et actu fini
to memorabif intelliget et diliget in p̄fia.
Poterit iḡs dici talis actus infinit̄ ter
minatue vel obiectie q̄uis in se sit finit̄
q̄ntitatue quēadmodū viceversa de' infi
nito actu cognoscit oēm creaturā esse fini
tam. Quocirca p̄t q̄līdet creatura q̄ntūc
q̄ finita dici infinita cognoscibit. q̄ sc̄
infinito actu q̄ de' ē coḡscit. Nec comp
hendi p̄t tota ab alio q̄ a deo q̄uis ab
anīa bta cognoscat q̄ntū h̄i de p̄fectione
ſm principalia intrinseca sua q̄ in eēntia
creature finita sunt et p̄fectiōis limitate.
De tali scire loq̄bat ph̄ilīs describēs scire
esse rē p̄ cām cognoscere. Intellige d̄ pri
mis et creatis causis. q̄r prima cā et si p̄t co
gnoscit p̄ demōstrationē vel aliter compre
di tñ plene neqt̄. **E**xclusus in xlo glie
spūis rōnali sp̄cedendo ad cognitōem dei
tandē deficit et cadit in occasū ſm posítō
nephōr. maxie platonicoz quā recitat et
reprobat **L**ug. in suo de citate dei/ quam
insup allert magnus explicat in suo d̄ in
tellectu et intelligibili ex dictis philosophō
ri dimittēdo pietatē fidei **L**egat in spāli
cā. vltimū vbi cōcludendo dicit q̄ spūis
delet p̄cedere de cognitōe in cognitōem
quousq; fiat affimilatio ad cām primā. in
q̄ sic sub statifice et formē q̄ iam nō indi
gebit organis uī sua cōtemplatiōe. **E**t hic
est inqt̄ caducū alijs vite imortalē. Quā
uis ista et filia videāf alte et speciose dicta
per ph̄os et idolatras sunt tñ impossibilia
et p multos articulos parisiēn. ph̄ibita et
excomūnicata. ppterā dimissis infidelito
transam ad fideles etiā simplices dum
mō fundati sint et radicati in fide spe et ca
ritate q̄les suenim fuisse martyres tanā
cloritas p̄res. **P**laceat aut̄ sub cōpendio
pt̄in infinitare modū ſm puenicēdī ad su
p̄incognitū et supsplēdētē et sublimissimū
verticēb̄ sapie q̄ p ignorantiā cognoscit

lāch a dñi spū. Itaç spūscis dirigit ani
ma p fidē vscz ad suplatiū gradū diuis
cognitōis exclusiue. Et p spem erigit eaz
vscz ad interiora velam sīm apłm. Et p
caritatē illicfigit et vnit Quelibet enī ista
tū trū v̄tutū theologicaz h̄z p immediato
obiecro et termio suo dñi. Ac pinde scdm
theologos dñt a v̄tutilo moralibz et alijs
que circa alia v̄sanf obiecta. **E**xcelſus i
verbo glie spūs rāolis sic eleuat et actus a
spūscō p fidem spem et charitatē sīm mēo
riā intelligētiā v̄olutatē radicatas ſeēn
tia ſua et in ſupiori facie q̄ formata ē a ſo
lo deo ſimmediate et capaz eft eius ſim tripli
cem hāc potentiā terminat. ſimmediate ſuaz
actōem ad ſolū dñi et attingit ip̄m termi
natiae v̄l obiecto. et cū hoc nō ſit p apertā
visionē necesse ē q̄ fiat p caligine. Eſt ac
caligo priuatio lumis ſeu cognitiōis ſicut
et tenebra put etiā ſilentii dicit ſoni de
fectū. Dñi vo videſ quō poſſit cognitio
vel amor cognosci vel agi p priuatiōem co
gnitiōis et amoris. S; in prioribz euacua
ta ē hoc difficultas. qz priuatio vel defectō
ſeu tenebra ſeu ſilentii nō dicunt ſimple
ſeu v̄niformit̄. S; tñmō reſpective ad ſu
platiū ſignitiōis vel amoris gradū. Pri
uatio pterea nō dicit hic negatiōes h̄tus
cū debito exntie ei⁹ quēadmodū cecitas n̄
or ſimpli priuatio v̄lū ſiſ ſit circa ſub
iectū qd̄ telet h̄re v̄lū. nō enī lapis prie
or cecus. Hos aut in ppoſito accipim⁹ pri
uationē p negatiōe ſimplici dñi ponim⁹ q̄
ſci priuatiue cognoscat dñi ſub gradu ſu
pmo. Nō ei apti ſunt vel debitores ita po
ſitive cognoscere q̄uis iſtud noſet imper
fectionē. Et certe qlibz res creaſa resp̄cū
rei dici debet ipſecta. **E**xcelſus in v̄bo
glie spūs rāolis p h̄moi defectionē ſuper
admirabilē reficiet. qm plus vniſ teo ſince
rius at ſublimi ſine quis admixtiōe fan
taſmatū vel ſordiū et ipſectionū cuiuſiuis
creature q̄ per poſitiuum. Quo pacto ſic: qz
numq; nullū ē ibi mediū m̄t dñi et ſpiritu.
Priuaf enī cognitione et amor cuiuſibz alte
rius rei pter dñi. Si vo q̄rit n̄i qd̄ termi
nus cognitionis et amoris ſtat et finif in cali
gine ſola put eft priuatio qdā. Rñdendū
eft q̄ negatiōes et priuationes termiſare n̄i
p̄nt n̄i p affirmatiōes vñ nec dñs cogno
ſit mala et imperfecta n̄i pec ydeā boni et p
fecti. Quid fit igif: Rñdet b̄cs dyonis⁹ q̄
in occaſu et occubitu et defectione ineffabili

coniſigiania ineffabilē et ignote ineffabilibus
et ignotis. Et iter ait partitis alteritatib⁹ et
concupiſcētijs curiſq; inclusis et ſupermuſane
explicatis. nos in diuinā monadē ſgregamur/
ptere vocat hāc defectionē vniōne ſup mētē
Rñlus viuifica inq̄ v̄tus diuina illūmatio
nū q̄ ſcī ſuit ſim poſitiū gradū abunde nos re
plet et reſtituit ac auertit ad congregatiſ p̄ris
vniitatē et ſimplificā teitatem. Atēde q̄ iō noſat
p̄rem qm in ip̄o eft fontalē teitas ſim eūdē dio
niſiū. Fili⁹ in ſup et ſpūſciū oēm ḡliam ſuā rei
ferūt in gloriā dei p̄ris. **E**xcelſus in v̄bo glie
ſpū ſimilis per rehemē exercitū theologici
ſil et phisiſi p̄ eleuari ad apicē ſeu v̄nicē theo
logie myſtice cū auxilio fidei ſpei et caritatis ſub
limius q̄ rūdis et ſimplex xp̄ian⁹. et hoc de coile
ge ſupra quā m̄ ſpūſciſ. Patuit hoc v̄ltimū
in aplis idiotis at alijs q̄ plurimiſ. Pati
p̄is cōſideratio de doctozibz catholicis grecis et
latinis ex libris et traditionib⁹ ſuiz. et qb⁹ alijs
q̄ fortassis excerpta iungēt inferi⁹ ad textū my
ſtice theologie dionisi ſurmādū. Fuit aliqb⁹
bonis et magnis viris hec doctrina p̄p̄ ſui p̄fun
ditatē in ſcandalū qz n̄ ſatis aduertere aut
aduertere poterāt modos locutioniſ de eminē
tia dei ſuper oēm creaturā. et q̄ tñ oibz eſſi eſſe
et bñi eſſe. Concluſerūt itaq; ex iſto ſeq̄ q̄ om̄is
creatura eſſet dñs. qz de et ſuū eſſe ſunt oīno idē
Sic aliq̄ iuriste ipſuſ eft iohāni. Scoto tranſ
latori libroz dionisi ſoluſſe et ſlime in hoc h̄ere
ticasse q̄ om̄is creature eſſi de. Reductūt aliq̄
positionē dñi vniuocatōe entis creati et increati
ſim re vel ex naſa rei aut ſim realia vniuersali
a ad errorē iſtū q̄uiſ ſoc n̄ intēdat illi. • J.
Excelſus in verbo glie ſpū ſimilis circa cogni
tiōem myſticoz eloquioz n̄ principaliter innitit
h̄iane induſtriae illi tñ non abijcit ſed exercet
Dñdū poſteq; ſcolasticis lectionib⁹ tractauerā
muſ de theologia myſtica ſpeculatiōe per. xluij.
pſiderationes et octo partitōes ſim totidē ma
terias principales. Notauim⁹ poſtmodū duo
decim induſtrias p̄ practica et pridē in vulga
ri ad ſorores ſcripſeram⁹ de monte p̄eplatōis
certos grad⁹ et modos. Pria induſtria rei v̄oca
tioni intendere. ſcda. p̄p̄ ſplorionē agſcere
tertia officiū vel. p̄p̄ ſtatū aſpicer. q̄rta ſe
met ad perfectionē extendere. q̄inta occupatiō
nes effugere. ſexta curioſitatē deponere. leptia
longanimitatē aſſumere. octaua paſſionis vel
affectionū origenes anſaduertere. nona tēpus
idoneū et locū inq̄rere. decimo ſomno et cib⁹ mo
derater indulgere. undecima meditationib⁹
pijs generatiuſ affectūi infiſtere. duodecia

Anagogicū de verbo.

spīn à fantasmatib⁹ auertere. Porro dum int̄rogareſ a me germanus. nicola⁹. celestinus post inspectionē industriaꝝ istar⁹. Quenā effet difficultor in practica? Rūdit q̄ spīn à fantasmatib⁹ auertere sensit hoc verissime. neq; p̄t h̄c industria practicari q̄ p̄ theologiā mysticā hic in via dū intellect⁹ nr̄ ſuic⁹ est. Continuo tpi Ponit dñs albert⁹ vt pri⁹ libro de intellectu et intelligibili penultimū ascēsum i reditu aie ad teū q̄ efferaſ ſup hoc / et nſic hoc ē ſup cōtinuū et tps. Dein ponit aſſiliatōeſ in om̄e cū deo vocat occasiꝝ alteri⁹ vite ꝑſonās i h̄ btō dyoniſio ſi diuile ḡre mun⁹ tale tribuifſ in xp̄o. iefu dño nr̄o. qz ad h̄c occasum xp̄s ē oſtiū viā ductor vehiculū quēadmodū deo canit ap̄d h̄c cum p̄bia p̄cipiū rector dux ſemita terminus idē. Conſonarēt insup multa q̄ p̄mittit albertus de intellectu agente cū lumib⁹ intelligētiꝝ ſe ſuigēte. Un in q̄t. Multi votati p̄plexi te ordinauert multas ſuppoſitōeſ et ordinatio‐nes. Iſti certe fueſt magici et idolatre q̄ p̄ teleſas execrables et demoniacas. arbitrant̄ alas purgari ad p̄pletias et miracula facienda de q̄ bus h̄eſ ap̄d Augustinū de cui. dei. a ſeptimo uſq; ad decimū. Et p̄nter in alijs q̄busdā capitulis. Ipſe enī ſathanas q̄ coli vult vt de imi‐tatur ſe vel imitari fingit veros ritus et mo‐dos ſacrificiū deo p̄ orōnes p̄ ieunia. p̄ casti‐tate et purificatōes. Nos aut ſoli do ſacrificiū laudis offerim⁹ / et ad ſctōs āgelos ſuos. h̄ies q̄ btōs tanq̄ interceſſores et admiſtratores ſp̄iſ. pp̄ electos. ſupplicam⁹. Exclusus i xlō ſp̄iſ rōalis nō euebit ad theologiā mysticā per raptus iſanos q̄les fuert in ſibillis et patibus de q̄b histo:ie et poete faciūt mētionē. ſilt et ſcriptura ſacra ſic de phitonicis et de balaā q̄ cadebat et apiebat ei⁹ oculos. Sicut et epulentici n̄ nulli. q̄lis fuiffe credit machomet⁹. queadmo dū p̄terea ponut medici infinitas melancoliaſ rū Ip̄es et alienatōes ataq̄ vñ credunt ſimplices q̄ tales rapiant in celū et cadūt i ſcenuz. aut in eodē ſtatu p̄ſtant imobiles q̄ morb⁹ inuerteos et velut gelu p̄ſtingit. vñ ſgelatio appellat̄ in mente. ſicut tpe nr̄o plures tales q̄ p̄pletias et viſiones ſe diuīt h̄c iactabant vidūm⁹ et fallebāt ſic et aliq̄n fallobāt. Exclusus i xlō glie ſp̄iſ rōalis i theologiā mysticā ſe exercēt nō h̄z neceſſitatē vt in eo ſit corporaliſ defectio qualis legit de bonis etiam p̄pletis ut danielē ezechiele et ſilib⁹. Dionisi⁹ enī nihil tale ponit exigi. freq̄ns insup expiētia cōtradic̄t. Sed nec opt̄z ad ſupmētales excessus theologie miſtice intelligentiā pure p̄curtere q̄lis fuit i mul

tis philoſophiſ qui ſm Augusti. potuerit om̄ia mūdana tranſire et attingere primā cām. iridētes idcirco ſimplices p̄pianos nō potētes ad intelligentiā talē euebit. q̄bus tridet Aug. q̄ ſimpliſi fide tenet cer‐tius et ſalubri malū ſeu velū in eccliaſtica nauicula q̄ p̄ducit ad celū. Non opt̄z p̄te rea ſupmētales excessus theologie miſtice fieri p̄ tale miraculū quo p̄t hominiſ ſtephan⁹ dū lapidare in tēdens in celū vidit gl̄iam dei ſicut vincētus. ſicut lauren̄. ſic bt̄is andreas. ſicut felicula. ſicut de alioꝝ ſctōp plimis in raptib⁹ et reuelatōlo q̄les leguntur in apocaliſpi Johānis. De quoꝝ differentijs et p̄petratib⁹ p̄n̄ breuitas nō inq̄rit. Exclusus i xlō glie ſp̄iſ rōalis dū p̄ anagogiā ascendit in teū reſerit oēs opatōes ut hic nedī intellectuales et ami‐cables et dilectuaſ. Imo opt̄z p̄ſuſ actū p̄prib⁹ et libet circa teū in ſupmo gradu ob‐iectat̄ ſoſtive effe terminatū. Et q̄n̄ vi‐teſt iſtō vobis dūz effe et repugnare dicis et ſcriptur̄ expositoꝝ bt̄i dionisi⁹. Imo et n̄ris hacten̄ te theologiā miſtica tradit̄is quaꝝ in amore poſuim⁹. Ponem⁹ in forma p̄ te ſtimonio et intellectu taſ h̄z q̄ ſcedentū teſtū dñi. Bonauēture ſup dīſt. xiiij. q. iiij. in fine. Ad illō inq̄t q̄d vltimo obhac̄t de comprehensiōe dicendū q̄ p̄phendere et tri‐pliciter. Uno mo p̄phendere eſt idē q̄ ca‐titati adherere. Et ſic accipit lemn. ad Eu‐geniū ſi ſcūs inq̄t es p̄phēdiſt. Alio mo eſt idē q̄ clare videre et perfecte amare ſic ad Philip. iii. Si quo mo cōphēdā in q̄ cōprehēſiū ſiū. Tertio p̄phendere idē eſt q̄ claudere termios rei. ſic eſt incōphē ſibilis. Lūz ḡ dī ſi ſciſ ſunt cōprehēſores in patria. et q̄ xp̄s fuit p̄phēſor. Dicendū q̄ medio mo accipit. et ſic h̄z veritatē. H̄az xp̄s videt dei imēſitatē nec tenet hoc fide ſed certiſima cognitōe. hoc ē nouit deum immēſum. Ecce p̄ hec dicta tres grad⁹ co‐gnitiōis ſeu cōprehēſionis dei lucidiffima diſtinctiōe notatos conformiſ ad p̄dicta. Subiūgam⁹ illō q̄d p̄tin⁹ idē rector dicit p̄ xlō p̄nti. Et ſi tu q̄ras inq̄t. an poſtive vel priuatū christi nouit teū immēſu. Dicendū quodāmodo poſtive. quodāmodo priuatū. Poſtive quantum eti‐tendit ſe capacitas ſeu intelligentia. Pri‐uatū deinceps admirat etiā illō p̄fundā et ſumma p̄funditatē diuſe imēſitat̄. ſi aut dicit pſal. Mirabil' f̄cā eſt ſc̄ientia tua

ex me! **for** est et si potero ad ea. **Hec ille.**
Ecce quod poterit priuatiua cognitio in aia tpi
 quanto magis in alijs. **H**ec est aut cognitio
 qua vocam mysticam p abnegatione. **I**de se
 et cōtem et occasu. **L**ostat at quod non min defi
 cit dilectio seu beatifica fructu ab illo, gra
 du supmo fructu. qd de fructu se solo actu
 infinito qd ipsa cognitio. **I**n signū cui non
 inueni politū a bto dionisio tradēn. mysti
 cam theologiam quod dixerit ipsa; terminari po
 situ obiectaliter i deo. s vel nihil exp̄lit
 de dilectione vel ipsam dicit fieri p caligine
 ne et defectu. **D**inc ē illā iā inducū. imo
 mirans et deficitus. **R**ursus i altero ex vbi
 sapiet. **Q**uantū potes tū aude quod maior
 oī laude nec laudare sufficiat. **P**oterit di
 ci et laudādo deficitis quod defectio summa est re
 fectio. summū qd pfecti. **E**xcelsum in vbo
 glie sp̄is vobis intrādo diuinā caliginē
 p defectōem sublimū h̄z dicere. **O**mīs cō
 summationis vidi finē. **T**radit sentētialr
 btlis hylari quod nec angeli nec archangeli
 scūt aut penetrare psumūt diuile genera
 tionis arcanū. **L**ostat quod hoc non pot intelligi
 de vobis bta in positivo vel spatio gradu.
Accipit ergo de suplativo quo p ignoratiā
 tū cognoscēdo, pfectit sp̄is in via. imo eti
 patria qntū p grām aut p glia; magis exi
 ercitat et eleuat fieri p memoria et intelli
 gentia et volūtate in gradu cognitiōis posi
 tuo vel cōpatiuo. quod pl accedit officiendo
 ad vñionē refectiuā. **C**ui h̄z sunt cōditio
 nes quod infallibilis etiā in via quod nihil pot
 h̄re erroris admittit vel fatalismatis nihil
 create defectibilitatis. nihil insidiaz dia
 boli. vbi ē altissimū refugū. vbi sol vni
 deo vnic soli et vnic sp̄i. **S**i qras quod
 fiet isto. **A**udi h̄z me sū diuinū dyonisium
 Ineffabilito inq̄t et ignotis mēs ineffabi
 liter et ignote cūngif. **Q**uis p̄ h̄c vba p
 sumeret ineffabilia fari et incognitionum
 ignota pferre? **P**ossim itaq̄ doctrinalis
 et speculatice p qd nois vitarē eloq̄ misterij
Sola vbo trinitas p exp̄iūtū rei. **S**uper
 sunt alia d vbo et hymno glie nos latim sup
 hoc vsculo. **S**icut erat in prin. et nūc et sp̄
 et in secula scloz amē. **D**ifferat in ptiōis
 alterā. **E**t p cōfirmatione dictor fili et refes
 ctione annoz usq̄ ultimā vba hugonis
 in suo de arra aie. **U**bi sic alia q̄ris asse
 tens se in cogscendo deficitus. **A**nia Quid
 est illā dilecta quod in ei recordatione aliquā
 me tangere soli et tā vñemiter atq̄ suauic

afficere ut iam tota quodāmō a memetipsa ab
 alienari et nescio quo abstrahi cōcipi et hilarat
 cōscientia. **I**n obliuionē venit omis pteritorū
 malor memoria. **L**or illūnat. **D**esideria iocū
 dant. **J**amq̄ alibi. nescio ubi me esse video et
 qd qbusdā amplexib⁹ amoris int̄teneo. **E**t ne
 scio qd illud sit. **E**t tū illud sp̄ retinere et nūc
 perdere toto alo meo labore. **L**uctat quodāmō
 debilit̄ anim⁹ ne fcedat quod sp̄ ap̄lecti desiderat
 et qd in illo oīm desiderior⁹ sine inuenientis sume
 et ineffabilit̄ exultat. nihil ampli⁹ q̄res. sp̄ sic eē
 volens. **N**ūquid ille ē dilect⁹ me⁹ et qd dic mi
 hi ut sciam si ille sit. ut si denuo ad me venerit
 obsecrē eu ne recedat. sed sp̄ pmaneat. hō. vere
 ille est dilect⁹ tuus qd visitat te s̄ venit inuisibil
 venit occult⁹ ut tangat te. **I**deo ut videas a te.
Venit h̄z ut totū inuidat se s̄ ut trahat affectū
Primitas qdā porrigit sue dilectōis. nō ple
 nitudinē exhibet pfecte societatis. **E**t hoc est
 qd maxie ad arrā responsationis tue ptingat quod
 ille in futuro se tibi videndū et perpetuo possidē
 dū dabit. **A**sic aliquā ut qd dulcis sit agnoscas
 se tibi ad gaudiandū pter. **S**int etiā ut interim
 de absentia ei⁹. p soleris q̄si eius visitatione ne
 deficitas incessanter reficeris. **D***

Quarta partitio **D**e vñ
Glorificatio mutna p̄is et filiū et sp̄is et
 postulabat fieri cū sp̄s ait. **P**r̄ reit ho
 ra clarifica filiū tuū ut filiū tuus clari
 ficit te. **P**otuerat quoq̄ rex glie sp̄s sūm hoc
 verbū glie ad p̄em dei glie dicere. **H**exprimes
 exteri oculis subleuatis in celis fecit de verbo
 glorificatiois hymnū glie dū armonia addit
 vocis. **H**ymnū qd ppe dicū laudē dei cū cālico
Hunc esse hymnū cūciunt doctores de qd mat
 theus et marc⁹. **E**t hymno inq̄t dicto abierūt i
 monte oliuaz. **N**on dubius quod post institutōem
 et refectōem sacramētale statim qd recesserat
 iudas christ⁹ dicit teste Johāne. **H**ūc clarifi
 catus est filiū h̄s. et de clarificatus ē in eo et
 deus clarificauit eū in semeripo. **D**einde postq̄
 docuit discipulos multa. **S**equitur te hymno glo
 rificatiois seu glorie. **U**trūq̄ enī tradit ex vbo
 greco. vñ gloria qdā clarea seu clara. **P**r̄ venit
 hora clarifica filiū tuū ut filiū tuus clarificet te
Proinde subiugens claritate inq̄z quā habui
 prius qd mōs fieret ap̄d te. redit palā intelligi
 quod de glorificatiois quā h̄z in eternitate solū cum
 sp̄is in gla dei p̄is loq̄bas. **H**oc ipm imitaē
 ecclesia dū freq̄ntat hūc hymnū glorie. **G**loria
 patti et filio et sp̄is. **D**ox subiugif. **S**ic erat
 in principio et nūc et semp et in secula scloz amen.

Inagogicū de verbo.

Glorificatio p̄ris et filij cū sp̄fiscō designatur fieri multipliciter sub his et alijs v̄bis. Uno mō cōplacenter et gaudēter et cōgratulatiue. q̄r sc̄ complacet in gloria dei. Elio mō d̄siderāter et exhortatiue. q̄r hec gloria manifestat p̄ oēs creaturas p̄st̄m rōnales. Lectio mō rep̄ntatiue et exp̄ssiuē. sic op̄ sapientis d̄r sapia ei et glia eius. Dicit aut̄ gloria tei fieri v̄l augeti nō in se sed dū manifestat. Sit aut̄ manifestior iesse c̄tib̄ suis. Oram sub hoc tropo sanctificeſ noſ mē tuū. Adueniat regnū tuū. quē admodū loquit̄ th̄c xp̄s p̄ totū hymnu. Quomō silt dic apls. Dem finis ait Lū tradidet regnū teo et patri. Sequit̄. Cū aut̄ subiecta fuerint illi oia. tūc ipse filius subiect̄ erit illi q̄ sibi subie citoia ut sit deo oia in omib⁹. Intelligunt̄ hec per patefactōem generalē et pfectā nō p̄ noue glorie collatōem in eternitate quā dicim̄ sup latuī glorificatois diuine gradū ad quē omnia consumabūtur. Preftim electi sub gradu glo rie cōpatiuo seu sc̄do constituti. et erunt sicut hic orat xp̄s p̄summati in vñ. **G**lorificato patris et filij cum sp̄fanco in beatis dici p̄t halere gradū. vel vt H̄en. loquunt̄ sine modo. hoc ē mysteriū et arcanū quod loquimur et inquirimus. A pertū vero est scholastice per precedentia si maneat clara et certa distinctio de triplici gradu seu mō qd̄ idem est in p̄posito. Unū possumus gradū glorificationis positū Alterz cōparatiū Tertiū suplatū. Et lic̄ cō paratiū gradū et suplatū p̄supponat positiū Ut unū a propriam positiū in gloria vie Compatriū in gloria patrie. Suplatū in gloria eternitatis diuine. Q̄ si voluerim⁹ atten dere q̄liter hic gradus glorie sit sine gradu et modus glorie sine mō patebit p̄mo ex ipa dif finitione et interpretatiōe nois hui. Eternitas quasi extra terminos entitas. nunqđ infinitat̄ illā exprimit dāuitici hymni. Dagn⁹ dominus et laudabilis nimis. et magnitudis eius nō est finis. quo ad opatiū p̄ris. Et sapie ei nō est nūer⁹. quo ad appriatu filij. Et misericordia eius sup oia ope ei. quo ad clementiā et bonitatem sp̄fanci. Si quidē in omni re creata v̄l creabili ponut̄ modus. mēsura. termin⁹. nūer⁹ et sp̄s. finis et ordo. Solus de⁹ ē sine nūero. modo. mēsura vel termino p̄ quo sit seqns ver bum. **A** **G**lorificatio patris et fi. cū sp̄fanco in seip̄is recte dicit̄ infinita et immensa nedum priuatiue sed positive sicut q̄libet glia creature viceuersa dicit̄ finita. nedū positive s̄ priuatiue vtendo large nomie priuatiōis pro negatione. Proficit hec consideratio ad intel-

ligendū. p̄prias voces scripturarū. Unde finitum dicim̄ illud quod habet terminos positionis seu positiuos. sed intelligit vna negatio seu p̄uatio. q̄r vlt̄a terminos illos vel finitu illud. p̄gredi nō valeat vel extēdi. Infinitū viceversa d̄r negative. q̄r nō habet terminos q̄bus circuī cribat finiā diffinatur aut termines. Et hoc d̄r infinitū ali quid affirmatiue d̄lū negat negatiōem ut nomie finiti clausam. Equipollent enim due negatiōes vni affirmationi. Confide retur acriter nominū istoz et similiū. talis significatō tūc nō erit absona vel discors ista locutō. Gloria dei est gradus sine gra du/modus sine mō. Similit̄ de cognitōe fruitione delectatōe q̄uis alie delectatio nes addi possunt. Sed nunqđ eternitas vel eternus d̄s seu trinitas. claudit se suis terminis et comprehendit. Profecto sic assentire possum⁹ et sequētiā negare q̄ sub infer. Ergo deus habet terminos. Nō enī sequit̄. Deus est infinitus termin⁹. ergo est termin⁹. vel terminū h̄ns. S̄z nunqđ preterea anima xp̄i vel marie videt clarissime terminos eternitatis infinitos q̄bus eternitas seip̄lam circumscribit et diffinuit. Sic h̄ seqns v̄bū declarabit. in cui⁹ expli catiōe totū stat qd̄ inq̄ris mysteriū regnū tei. **G**lorificatio p̄ris et filij cū sc̄to sp̄p̄z cōpliciū et diligē fruitione et obiectalit̄ ut supmo p̄paratiū grad⁹ patrie. ab aia xp̄e et marie. nō tm̄ in suplativo formalē et in trinsece quo b̄ta trinitas se cognoscit et dē ligit tam obiectaliter q̄z intrinsece. Attē denda est hic determinatio ecclesie cū ap̄ probatōe doctoz modernoz q̄ duplex ē te atitudo vna obiectalis et determinatina. et illa est solus de⁹ sicut solo teo fruendū est Altera est beatitudo formalis et intrinseca. consistēt in duob⁹ actibus q̄ sunt v̄sio et fruitorū cum tentiōe seu possessione securā. Sunt etiā ap̄d teū penitus idem b̄titūdo formalis et obiectalis. Et vero distin ctio maria est in creaturis b̄tis. inter b̄titū dinē ipsorū obiectalē q̄ nōnisi d̄s et formalē quā v̄t̄z p̄stat et ē finitā trinsece. et ab ini cta et trinseca b̄titudine tei differri v̄l distin gu. Etiā v̄bi ponere q̄ d̄s p̄ seip̄m sine creatis habitib⁹ aut sp̄cieb⁹ alijs illaben do formalē h̄ac b̄titudinē in anima b̄ta cau saret. Concedit hoc illi q̄ etiā cōtrariant̄ ecclesiastice determinationi. q̄r forte nō dū

Viderant eam. Cōcedunt inq̄ q̄ de facio vel de potentia dei absoluta nō p̄t eē d̄s ase creare nisi finita b̄studo formalis. q̄ nec creaſa ē capacitat̄ pceptiue cognitue et dilectiue dei. nisi finite et limitate. Quaz ob rē necesse ēt̄ beatitudo creare forma lis sp̄ sit finita. quicqd sit illa formal' beatitudo / q̄ vtiq̄ ē mot̄ aie a deo distinctus. D. Etiā si ponereſ q̄ aia eff̄ ſu' motus. Hec m̄gr̄ b̄ negat. h̄ ex̄p̄ſſit **Glorificatio** p̄ris et fi. cū ſcōſpū tota vīdra b̄t̄s et nō totalit̄ ſub hoc intellec̄tu q̄ gloria b̄t̄p̄ finita eſt formalis. q̄uis obiectalit̄ infinita. vel vt Grego. loquit̄ de d̄nō glorie. tot̄ ē intra ſi inclusus. tot̄ extra nō exclusus. tot̄ ſub̄ nō pſtrat̄. tot̄ ſup̄ra n̄ eleuat̄. tot̄ circa n̄ circuſcript̄. Veritas iſta faciliter inuestigatur nō ratiocinādo h̄ ex̄plificādo p̄ filia in creaturis. vt de oculo lippo q̄ videt totā rotā ſolis. h̄ n̄ totalit̄ vel totā albedinē. aut aliud ſimile. vt de lineis circulū ſi intelliſeret centrū ſuū. Ex̄plū aſe rōalis approxiſat q̄ ſic tota in corde ē. q̄ tota ē extra cor. Sic ē in centro cordis q̄ ad ei ſimpliſtate indiuiſibilitas cētri n̄ eq̄tur. Sicut nec ad maſtudinē nō molis ſed virtut̄ aſe q̄ circūdat cor. totalit̄ nō parificat̄. Cōt̄ net igū cor ipaz aiam totā h̄ n̄ totalit̄ ſub alio v̄bo circuſcriptibiliter. Ipsa v̄bo totā ſe p̄tinet et totale in tra terminos ſue capaſitatis q̄ finiti ſunt. et in hoc deficit ſimiſtudo q̄ ad deū q̄ ſimpliciſt infinit̄ ē in circuſcript̄. Cui p̄fectio nec accreſcit ex creaſuris ſi ſint. nec decreſcit ſi n̄ ſint. Qui ſp̄ ſi eternitas ſue ſolio et trinitas triclinio ſe det fixus. ſicut etat in princi. et nūc ſp̄. et ſecula ſeculor̄ amē. Multa te p̄ditōibus trinitatis eternitas poſſent induci q̄ latiſſime tractant̄ p̄ doctores et aliq̄ ſub metis notauim̄. Deniq̄ p̄ v̄bo nrō fač ill̄d iob Coniurū inq̄t̄ maḡtudis eī q̄ ſi poterit intueri. Dat primo intelligi q̄ null̄. dat in ſup̄ intelligi q̄ in tuit̄ vel intueri vel viſus extēd̄ ad om̄is ſenſiſ tā corporales q̄ ſphales. Coniurū inq̄t̄ eī q̄ ſi poterit intueri. Simile i Erod. q̄ pluſis videbat voces. Porro col ligit ex iſto q̄ dñs hiſtat in ſilētio et caligie reſp̄ci cuiuſſiſ let create q̄ ad cognitōem et viſionē ſuam ſibi ſoli. p̄p̄ia modo p̄tracto. Glorificatio p̄ris et filij cū ſcōſpū. q̄drupliciter cognoscit et amatur ab intellectuali creaſa tam in via q̄ in patria. In via quidem per gratiam vnam in ſe et trinam in fide ſpe et charitate cum adiutorio discipline christiane. Exemplum duz quis videt aut ſumit eu chariſtiā. hic ē cognitio ſenſibl' exterior,

tionalit̄ ad ea q̄ dicta ſunt de beatitudoſi ue ad deū et auerſione a deo. Certe ſicut enſ primū in ſuo gradu ſuperlatiō ſplendif a ſe ſolo. ſic et p̄iatiō nō eſſendi a ſe ſolo valebit totalit̄ cō prebēdi. Inde fit ut ne q̄ demōes neq̄ creaſa aliq̄ plene intelliſat p̄t̄ mortal' ignominia ſicut nec gloſtia act̄ meritorii vel beatitudo. Taliter enī iā dixim̄ de ignorantia vel nō cognitōe cuius uis creature. cui cā principalis ē q̄ de cognosci it. neq̄ in ſummo. Superbiū igū ut ſuperbia demoni deſcendat ſp̄ vel ascendi dat ad nihilū. Gloria v̄bo b̄t̄p̄ ſp̄ deſcedit in bonū. deficiendo vel p̄ficiēdo deſcendit mōis dicit. Juxta q̄ ſumereſ intellect̄i myſtici verbi q̄d b̄t̄s dionisi appropiat ipſi ſeraphin q̄ in eis ſp̄ eſt mobile inceſſabile calidiſi acutū ſuperfuſidū et h̄ locauit̄ purgatiū. Sumit aut̄thic mor̄ v̄l'mo tio laſgiſſime videlz p̄ op̄ratiōe q̄ p̄trariaſ oco. de q̄ dicit Damascen̄ q̄ nulla res deſtituit̄ p̄p̄ia op̄atiōe. Sic enī et velle dei et intelligere d̄r̄ op̄atio q̄dā et motio et in angelis magis p̄p̄ie. Terra ſi q̄dē ē inertiſſima oſm. h̄ nihilomin' ſuā op̄atiōem q̄ ſe tenet et fugit in loco ſuo. reſtrinḡēs remouere volenti. Dicif ḡ ſeraphin ſp̄ mobile ſine interrupſiōe amoris in deū. Inceſſabile ſine deſiniſtōe. Semper calidiſi. ſine diſminutiōe ſeu minoratiōe ſeu tepefactiōe. Autū q̄ penetrat ad ſimpliſtatiē dei veſlūt ad centrū. Sup̄erfuſidū. q̄m eleuat̄ ſe ad immēſitatiē eī. velut ad circuſferētiā. Holo cauſti purgatiū et reliq̄ q̄ ſequūt̄. ſpectat ad tres actus hierarchicos ſpectu ſuperior̄ qui ſunt purgare. illuſinare. p̄ficere. Opaſio igū generale nomē eſt ad alias q̄nq̄ ſpecies ſonātes in motu. q̄ ſunt. P̄tatio. et hec ſucessiua. P̄tatio. et hec ſubita et ſubiecto. Factio. et hec ſubita. Denihilatio q̄ aliter dicitur creatio. Quarta eſt p̄ductio in diuīſibl' eſt immutatio q̄uis ſit ibige neratio et ſpiratio. Quinta eſt actio q̄liter forma inſluſit in materiā. dans eſſe forma le et in trinsecum. dicit ideo talis forma re latiue ad materiā. qualit̄ forma q̄ eſt deus nullo modo p̄t̄ dicit. Glorificatio p̄ris et filij cū ſcōſpū. q̄drupliciter cognoscit et amatur ab intellectuali creaſa tam in via q̄ in patria. In via quidem per gratiam vnam in ſe et trinam in fide ſpe et charitate cum adiutorio discipline christiane. Exemplum duz quis videt aut ſumit eu chariſtiā. hic ē cognitio ſenſibl' exterior,

Super cantica cantorum.

Est et cognitio sensualis interior tamen im-
aginaria quam estimativa respectu corporis Christi
tamen vera quam mystica. **H**ic preterea est cognitio
realis secundum utramque rationis portionem superiorē
et inferiorē quod credimus speramus et amamus
spirituales subbias et sub deo ut animam Christi ut
angelos et spiritus elector. **H**ic est denique co-
gnitio supplementalis mystica et analogica ipsius
simplicissime veritatis in unitate trinitatis. **C**oncordatiae sunt plurime nostrarum
tum illa iam commemorata ab apostolo. **M**anifeste
inquit **D**ignum est pietatis sacramentum quod manife-
statum est in carne. et locum ad duplice primum
cognitiois modum. **I**ustificatum est in spiritu quo
ad tertium. **A**ssumptum est in gloria quo ad quartum.
Teneamus ergo per regla quod quilibet est in co-
gnoscendo et amando deum Christianus talis est sibi
in retribuendo deus. **E**go dilecto meo inquit
sponsa. **E**t ad me conuersio erit. **B**lorifica-
tio patrum et filij cum spiritu facta in beatitudine repri-
tur aliqui dicit formaliter eo quod immediate fit per
eentiam hinc specie media quod sit ratione cognoscere
de divina essentia. immo per eandem spiritum aut
formam quod Deus cognoscit seipsum anima beatitudine cognoscere deum. **A**dditur aliquid quod etiam actus beatificus
characteres seu formae non nisi a divina sa-
pientia et eius eentia dum obiectum videtur.
Tunc si diversa essentia subtraheret se in ratione
talies characterisatiois seu formaliter figura-
tiōis secundum imaginem beatissime trinitatis. crea-
tura nullo modo posset dici beatitudine. neque intuiti-
ue videns deum. immo esse implicatio quemadmodum
implicat creaturā esse et deum se sub-
trahere in ratione efficientis. **N**otandum est igitur
per concordia doctorum quod Deus propter dicere formam
secundum conditiones forme suenientes. **F**orma enim deus quod est in se formaliter. sive sit ab
altro sive non originaliter. sed quod dat esse forma
male. tertio quod denotat aliud esse. **C**onstat
autem quod deus esse in se. et quod dat esse omni creatura.
et quod omnem creaturā denotat esse tanquam
scipula sive extensio causa. **S**ic enim dicit beatus
in quilibet creatura esse aliud quo est.
et aliud quod est. **Q**uod intelligi aliter nequit
nisi te deo quo denotatur existere creatura.
Doctorum igitur ponentes deum esse beatitudinem
formalem. accipiunt formam isto modo et nullo
altro. **H**ec volunt quod deus sit formalis beatitu-
do inherens vel constitutus sicut forme acci-
dentes vel substancialis inheret et constitutus
est. quibus illapsus forme divina sit perfectus
et intima rei culibet quod possit esse forma
sue materie vel accidentis substantiae. **I**ta
quibus quilibet plausibiliter dependet a causis exterioribus

et ab intrinsecis suis quod sunt forma et in-
teriora quod videntur esse sine ea extrinseca
efficiente et ex parte seu formante et su-
bstantiente. **N**orro si doctores taliter se resoluunt
non sunt strategi articulis physicaliter deo non
possit esse forma vel formalis beatitudo crea-
ture. **O**nde videntur vero esse forma inherente vel
intrinseca constitutiva. **S**unt quod necessario di-
cunt esse formam mediā vel spem in beatitudinis
qua non tantum lumine glorie iuxta determinatos
ecclesie regulos. **D**icit aliud sufficere prout
potentia dei absoluta deum etiam sine ra-
li lumine ad beatificandum per formaliter illapsum.
Quicquid tamen dicatur hinc et inde necessario
ponendum est motus intellectus et voluntatis quod videntur
quod formosus est illuminosus et speciosus. **E**t
hunc vocamus beatitudinem sine quo impossibile est
creatura esse beatitudinem. etiam de potenti-
tia dei absoluta. **I**mplicaret enim sicut prius
intuisci quicquid dicitur fuerit de necessitate
habitus distinctior ab activo istis. **B**lorifica-
tio patrum et filij cum spiritu fit proprius et
principaliter in mente quod sola propriezate estymago
et gloria beatissime trinitatis. **E**ssent hic reme-
morande distinctiores plimenter diversis aie-
potentias et earum officiis. marie quo dividit
anima spiritu et spiritus a mente. et quales sunt actus
spiritus et mentis. **Q**uoadmodum ipsis sola mens
ponit in supremo vertice vel culmine vel arce
totius aie et potentiarum eius quod respicit per obiec-
to et fine proprio solo deum memorando intel-
ligendo et volendo pure literaliter quis imo-
biliter. **S**piritus autem et mouens literaliter et arbi-
trarie et contingenter. **M**irabilis pars est di-
uisio et anie et spiritus quem facit secundum spiritum secundum
debet et efficaciam. **S**ed est supradmirabilior
divisio spiritus et mentis quod dat intelligi pau-
lus cum dicit de semine dei quod est discretor in
tentio et cogitationis cordis disput in quo
dā metro reduxitur. Arbitror insuper quod hec
mens in carnis nostrae aia ut ibi. **D**icit mihi
qui diligat aia mea tecum. **E**t in carnis ma-
rie. **D**esignat anima mea te. **N**on ei qui
ter intelligi per te aia sensuali. nec te perfice
rationi. **A**nima igitur est mens quod manens spiritu in ac-
cie dirigit amorem suum unica in unicū deum
sola ad solum diligens ad dilectionem. **E**xem-
pli sollequij respectu solis. vel ferri respe-
ctu magnetis aut poli. **D**icuntur ista spe-
cialis faciliter et inexplicabiles. **C**reduntur
preterea simplici fide sed rata est felicitas
experiendi. **E**xpiunt tamquam aliqui hic in via
fortassis etiam finaliter reprobandi. ut
qui gloriantur in domino glorietur et timeat.

Estimo enī p̄ demones ipsi iuxta dictū ia
cobi eredit, īmo et aliq̄ mō intelligūt per
naturalia splēdida, et tremiscūt. s̄ in mai
lum suū. q̄r fuili timore trahūt quo refu
gūt et odūt flagellantē. Contrarie ad lea
tos q̄ timētes et trementes et in se deficien
tes sub fuerētia maiestat̄ laudāt diligūt
glorificant hymnis glorie. vna et incessabili
li voce dicēn. Sāctus sanct̄ sc̄tūs dñs dñs
sabaoth. pleni sunt celi et terra gloria tua
Conformiter ad q̄s freq̄ntat ecclesia di
cens. Gloria pri et fi. et sp̄ et se. Amē. Deo glo
ria q̄ finē apposuit ad canticū marie iuxta
apostolū n̄m. Utinā deo bñplacisti et eides
gloriosissime virginī m̄ri et filie. Cum q̄ sp̄
magnificat anima mea dñm. Amen.

Finit anagogicū de verbo et hymno glie
a iohāne cancellario pisien. lugduni. An
no. D. CCC XXVII. Et ostinet q̄tuor p̄tō
nes principales in q̄r q̄libet sunt decē re
baseū considerationes. Et in vsu q̄libet mul
te notule seu verba p̄ l̄as alphabeti usq̄
ad numer. 124. et decē. Presulatū tūc agen
te Reuerendissimo p̄e dño amadeo archi
presule et comite lugduñ. Primate gallia
rum. nostre p̄egrinatōis benevolissimo p̄
ceptore.

D. Epithalamiū misti
cum theologi et theologie. Sub typō iacob
et rachel. **R**achel loquitur.

Oro p̄ ceruos capreasq̄ campi.
Oro sacratos per amoris ignes.
Per fidem sc̄ram decē et honorē.
Jacob amas me. **J**acob c̄fidet.
PEr greges n̄ros / ouiu per agnos.
Dex̄ formosum viridens salictūt;
Et per illimes nitidosq̄ fontes
Rachel amo te.
Rusticum si me genuit dei soror;
Rector et si sim positus bidentū.
Hobilem claris titulis adauictam.
Rachel amo te.
Lucis eterne speculum decorum.
Feminā fortē decus omne sponsi.
Luius effulget species honora.
Rachel amo te.
Ab fissis te gelidas per alpes.
Affrice firtes paragratō tutus.
Scylla nil terret nihil et chatibdis
Rachel amo te.
Sitonet celū crepitū fragroso.

Totus et casum minite orbis.
Inter hec tanta positus pericula.
Rachel amo te.
Nil ab amplectu placido renellet.
Quicquid occurret nihil hinc timebo.
Nullius vincar sub amore quippe.
Rachel amo te.
Ventre secundo lya sit licebit.
Et sit ancillis nūerosa proles.
Hescio quid plus nitet et placet cur.
Rachel amo te.
Suavis a te pax requiesq̄ cordis.
Triste nil affers. retinas camenis.
Dulcibus prorsus/bene concinentem.
Rachel amo te.
Rector egypti sapiens pudicus.
Plascitur ioseph tibi beniaminq̄.
Beniamin quanq̄ moriaris ortu.
Rachel amo te.
Osculeris me labijs pudicis.
Brachijs sacris mea colla stringe.
Istud ut fiat tibi semp̄ herens.
Rachel amo te.
Spiritussanc̄ tibi multis vñus.
Dona virtutū retines beata.
Diligentes te satias in euum.
Rachel amo te. **F**init.

Incipit tractatus
magri iohānis gersonis cancellarij pisien.
sup cantica canticoꝝ ad frēs ordinis cari
thusiensis editus apud lugdunū Anno dō
mini. D. CCC. XXIX. **R**

Ho te sacer ordo Carthusieni.
qm̄ amas me primū tuūz. et io
primū. argumēto xpi. q̄r fecisti
in me misericordiā. Amoris q̄z tui
pbatio. opis exhibitio. Tricenariū nā
q̄ post mortē meā indultū pri fieri placu
it. puenire me viuēte. **E**seditatus suis
mecum. siquā opis vicissitudinē. vacua
senectū mea possit afferre. Subiit mortā
mū. petitio vñē deuotiois mō facta p̄ non
nullos ex vobis. q̄si vice oīm. q̄tin⁹ super
cantica canticor̄ scriberet aliq̄ q̄liscūq̄ stu
diositas mea. Inclinari p̄t̄ cor meum
assentire. q̄r amo te. Etenim amicoꝝ vota
sunt filia. **V**er post tāta sumis ingenij
dictata sup eisdē canticō qd aut q̄le possit
addere paup̄tatula nulli⁹ vel tepide deuo
tiōis mee. diu satis i dubio fuit animus.
Landē fisis i auxilio p̄cū. vñaz decreui
nouū aliqd. aut saltē nouo mō scrivere sub